

РЕШЕНИЕ

№ 6161

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 26.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4515** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Д. М. С., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора– [населено място], срещу Заповед № 202/03.05.2022г. на ИФ Началник на Затвора- [населено място], с която са отменени заповеди № 184, 185/26.04.2022г. на Началника на Затвора-С., с които на лишения от свобода Д. М. С. е възложено да работи като работник в затворническа кухня. В жалбата сочи, че неправомерно бил спрян от работа. Моли съда жалбата му да бъде уважена.

В съдебно заседание жалбоподателят лично чрез видеоконферентна връзка моли съда да го възстанови на работа, като се отмени заповедта на началника на затвора. Твърди, че тестовите били нередовни- старшините си ги вадели от джобовете и ги изкарвали положителни. Помолил доктора да види срока на годност на теста, а той го хвърлил в кофата.

Ответникът Началникът на Затвора– [населено място], чрез процесуалния си представител в писмено становище моли производството да бъде прекратено поради недопустимост на жалбата, аргументирайки се в тази насока. Алтернативно, моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя подробни писмени бележки, в които претендира и юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който pledира, че жалбата е недопустима, неоснователна и недоказана поради което моли да бъде отхвърлена.

Съдът, след като се запозна с доказателствата и доводите на страните, намира за

установена, следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Д. М. С. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора– [населено място].

На 26.04.2022 г. Началникът на Затвора– [населено място] издал Заповед № 184/26.04.2022г. относно преназначаване на работа на лишен от свобода в затвора С., съгласно чл.80, ал.1, т.5 и ал.2 от ЗИНЗС и на основание чл.175 от ППЗИНЗС във връзка с протокол за разпределение №32/21.04.2022 г. както и постъпила молба от л.св. Д. С.- 2 група. Със същата заповед е възложено на жалбоподателя С. да работи– като работник в затворническата кухня, с определено работно време: Понеделник– Събота-4 часа, /лист 12 от делото/. На същата дата е издадена и Заповед №185/26.04.2022 г. на началника на затвора С. относно преназначаване на работа на лишен от свобода обслужваща и комунално– битова дейност в затвора С., във връзка с протокол за разпределение №32/21.04.2022 г., както и постъпила молба от л.св. С. и на основание чл.77, ал.1, 172 от ЗИНЗС и чл.163, ал.1, чл.164, 165, 166 от ППЗИНЗС, с която е възложено на жалбоподателя да работи като работник в затворническа кухня, работно време: Понеделник- Събота- 4 часа /лист 12 от делото/. На 28.04.2022 г. С. е запознат с двете заповеди срещу подпис.

На 28.04.2022 г. е направен тест за наркотици на л.св.Д. С., като видно от медицинско направление изх. №494 същият е с положителен резултат за амфетамини и морфин /л.9/.

В писмено обяснение на л.св. С. собственоръчно написал „успяхте“.

Видно от Докладна записка на мл. инспектор- А. Б., изх. №4392/29.04.2022 г. по разпореждане на Д. конвоирал л.св. Д. С.- 2 гр. до приемен кабинет на СБАЛЛС за извършване на уринен тест за наркотици, който бил положителен. По разпореждане на Д. пропуска на л.св. бил иззет. Прилага: 1 бр. медицинско направление и 1 бр. обяснение на л.св.

С обжалваната в настоящото производство Заповед № 202/03.05.2022г. на ИФ Началник на Затвора- [населено място], са отменени заповеди № 184, 185/26.04.2022г. на Началника на Затвора -С., с които на лишения от свобода Д. С. е възложено да работи като работник в затворническа кухня.

В молба на Д. С. рег. №2823/03.05.2022 г. в Затвора С., до Началника на Затвора- [населено място], лишеният от свобода излага възражения във връзка с направения му тест за наркотици, с искане за кръвен такъв. Молбата е резолирана на 03.05.2022 г. Същевременно под текста и подписа на С. в молбата същият написал срещу подпис: „отказвам се от теста, защото струва 250 лв.“

Видно от Докладна записка на инсп. П. Ч.- ИСДВР 2- ра група, изх. №4718/17.05.2022 г. до Началника на Затвора- [населено място], относно Докладна записка с №4392/29.04.2022 г., на 28.04.2022 г., в 15 часа по разпореждане на Д. конвоирал л.св. Д. С.- 2 гр. до приемен кабинет на СБАЛЛС за извършване на уринен тест за наркотици, който бил положителен. със заповед №202/03.05.2022 г. същият е освободен от работа. С поведението си л.св. Д. С. нарушил чл.96, т.3, чл.97, т.5, съставляващо дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.100, ал.1, ал.2, т.5 от ЗИНЗС. Със същата докладна записка предлага да бъде наказан на осн.чл.101, т.1 от ЗИНЗС- „Писмено предупреждение“ л.сл. Д. С.- СР-наказван, ненагр. 2гр.

Горната фактология се установява от приетата по делото административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, срещу административен акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред. Съгласно § 46 ал.1 от Допълнителните разпоредби на ЗИНЗС (Нов – ДВ, бр. 105 от 2020 г.), разпоредбите на глава десета от Административнопроцесуалния кодекс се прилагат и в случаите, когато не е предвидено изрично в този закон обжалване на индивидуални административни актове на органите по изпълнение на наказанията. Производствата се разглеждат пред административния съд по местоизпълнение на наказанието. Решението на съда е окончателно. В случая не е предвидено обжалване на процесната заповед нито по административен, нито по съдебен ред. Допустимостта на жалбата се обуславя и от разпоредбата на чл. 120, ал.2 от Конституцията на Република България, според която гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат освен изрично посочените със закон. /в този смисъл е и съдебната практика- Определение № 9820/26.06.2019г. на ВАС, III-то отделение, по адм.дело № 6304/2019г. /, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в пределите на неговата законова компетентност по място, време и степен.

Съгласно чл.172, ал.2 от ЗИНЗС, работата, която трябва да изпълнява лишеният от свобода, се определя от администрацията съобразно съществуващите възможности, като се вземат предвид възрастта, полът, здравословното му състояние и работоспособност, изискванията на сигурността, професионалната квалификация и предпочитанията му. Съгласно чл.175 ал.1 от Правилника за приложение на ЗИНЗС /ППЗИНЗС/ доброволният труд по чл. 80 ЗИНЗС се възлага от началника на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие.

С оспорената заповед № 202/03.05.2022г., издадена от иф началника на затвора– С. са отменени заповеди № 184, 185/26.04.2022г. на Началника на Затвора-С., с които на лишения от свобода Д. С. е възложено да работи като работник в затворническа кухня, също издадени от Началника на Затвора –гр.С.. Именно последният е компетентен орган, да отмени издадените по– рано от същия административен орган актове. С оглед доказване компетентността на органа, издал оспорената заповед и изпълняващ длъжността на началник на Затвора –С. е приета от съда заповед №Л-1716/27.04.2022 г. на Главен директор на ГДИН, с която е възложено на главен инспектор Р. Д.– заместник– началник на Затвора –С. I-ва категория да изпълнява функциите на началник на затвора С., считано от 03.05.2022 до 13.05.2022г. Р. Д. е изпълнявал длъжността началник на затвора в [населено място] към датата на издаване на оспорваната заповед, поради което следва да се приеме, че същата е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК. В същата са посочени фактическите, както и правните основания, послужили за издаването ѝ, а именно на основание чл.170, ал.2 от ППЗИНЗС, във връзка с Докладна записка №4392/29.04.2022 г.. Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка мотивите да се намират и в други документи от преписката– в случая това е Докладна записка №4392/29.04.2022 г., на която изрично административният орган се е позовал в акта, поради което фактическите основания съдържащи се в докладната записка се считат

за част от съдържанието на индивидуалния административен акт. Дадена е възможност на жалбоподателя да даде писмени обяснения, в които отразил „успяхте“. С оглед на изложеното, съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения в хода на проведеното административно производство и заповедта е издадена в предписаната от закона форма и съдържа изискуемите реквизити.

Относно материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона:

Съгласно чл. 41, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК), изтърпяването на наказанието лишаване от свобода се съпровожда с подходящ, съответно заплатен общественополезен труд, чрез който се цели превъзпитанието на осъдените, както и създаването и повишаването на тяхната професионална, а с чл. 41, ал. 3 от НК е регламентирано, че положеният труд се зачита за намаляване срока на наказанието, като два работни дни се считат за три дни лишаване от свобода.

Съгласно чл.172, ал.1 от ЗИНЗС лишените от свобода участват в трудовата дейност основно с цел ресоциализацията им, като работата която изпълняват се определя от администрацията, съгласно изрично посочените критерии по чл.172, ал.2 от ЗИНЗС и чл.164 от ППЗИНЗС. Лишеният от свобода с оглед спецификата на правното му положение, не е страна по трудово правоотношение– такова като правоотношение между равнопоставени субекти не възниква между него и администрацията на Затвора. Действително ЗИНЗС препраща към трудовото законодателство и Кодекса на труда, но само относно условията на труд и продължителността на работния ден на лишените от свобода, както и за имуществената им отговорност за неуредените в специалния закон въпроси /аргумент чл.173 ал.2 от ЗИНЗС, чл.79 ал.1 от ЗИНЗС и чл.127 от ЗИНЗС; чл.168, чл.169 ал.1 и чл.172от ППЗИНЗС/. Правата и задълженията на лишения от свобода, полагащ труд са уредени в ЗИНЗС и детайлизирани в ППЗИНЗС и не се определят от някое от основанията за възникване на трудово правоотношение, измежду които и трудов договор.

Съгласно материалноправната норма на чл.170, ал.2 ППЗИНС, посочена като правно основание за издаване на акта, негативното отношение към трудовата дейност, като системно неизпълнение на трудовите норми, неуплътняване на работното време, отклонение от работното място, отказ от работа и други тежки нарушения на трудовата дисциплина, се считат за утежняващо обстоятелство при разглеждане на правното положение на лишените от свобода.

В случая няма спор, че на жалбоподателя е възложено да работи като работник в затворническата кухня, като с оспорваната заповед актовете, с които е сторено това са отменени.

Съобразно чл. 77 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ правото на лишените от свобода на подходяща работа се удовлетворява по възможност. По аргумент на чл.77 от ЗИНЗС при освобождаване от работа, какъвто е настоящия случай, началника на затвора действа в условията на оперативна самостоятелност. Действието на Началника на Затвора при оперативна самостоятелност се извежда и от цитираната по- горе разпоредба на чл.41, ал.1 от НК, като основната цел на упражняване на правото на труд при лишените от свобода е пряко свързана с целта на изпълнение на наказанието.

Предвид нормите на чл.172, ал.2 от ЗИНЗС и чл.164 от ППЗИНЗС, както назначаването, така и прекратяването на трудовата дейност на лишения от свобода е правомощие на началника на затвора, който действа в условията на оперативна

самостоятелност по целесъобразност.

В конкретния случай, при така установения с медицински тест факт на положителна проба за наркотични вещества на 28.04.2022 г. /четвъртък- работен ден/, е в правомощията на началника на затвора да извърши преценка, относно обстоятелството следва ли лишения от свобода да продължи да полага труд в качеството му на работник в затворническата кухня. Независимо дали теста е направен по време на работа, доколкото е в работен ден и предвид общоизвестното продължително въздействие на наркотичните вещества върху поведенческите реакции на човешкия организъм, несъмнено е била нужна преценка относно съществуваща потенциална опасност относно здравето на жалбоподателя и околните му, включително при използване на режещи инструменти в кухнята. Изрично в нормата на чл.95, т.7 ЗИНЗС се съдържа забрана за употреба на наркотични вещества от лишените от свобода. В тази връзка началникът на затвора преценил, че жалбоподателят не следва да изпълнява тази работа, поради което отменил заповедите, въз основа на които му е възложено да полага труд като работник в затворническа кухня.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че оспорената заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на нарушение на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и неговата цел, поради което жалбата на л.св.Д. С. следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София– град, III отделение, 73 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. С., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора– [населено място] срещу Заповед № 202/03.05.2022г. на ИФ Началник на Затвора- [населено място].

ОСЪЖДА Д. М. С., ЕГН 88502261860, да заплати на ГД“Изпълнение на наказанията“– Затвора [населено място] сумата от 100 /сто/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно § 4б, ал.1 от Допълнителните разпоредби на ЗИНЗС.

СЪДИЯ: